PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2023/1552

ze dne 25. července 2023,

kterým se mění prováděcí rozhodnutí (EU) 2017/784, pokud jde o dobu povolení a oblast působnosti zvláštního opatření odchylujícího se od článků 206 a 226 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, které bylo přijato Itálií

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ([1]), a zejména na čl. 395 odst. 1 uvedené směrnice,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Prováděcím rozhodnutím Rady (EU) 2015/1401 ([2]) bylo Itálii do 31. prosince 2017 povoleno požadovat, aby daň z přidané hodnoty (DPH) splatná za dodání zboží a poskytnutí služeb orgánům veřejné moci byla těmito orgány zaplacena na zvláštní vázaný bankovní účet správce (dále jen „zvláštní opatření“). Zvláštní opatření představovalo odchylku od článků 206 a 226 směrnice 2006/112/ES, pokud jde o pravidla pro placení a fakturaci DPH.

(2) Prováděcím rozhodnutím Rady (EU) 2017/784 ([3]) bylo Itálii povoleno uplatňovat zvláštní opatření do 30. června 2020 a oblast působnosti zvláštního opatření byla rozšířena tak, aby zahrnovala dodávky pro určité společnosti, které jsou kontrolovány orgány veřejné moci, a pro společnosti kotované na burze, jež jsou zařazeny na index Financial Times Stock Exchange Milano Indice di Borsa (FTSE MIB). Platnost zvláštního opatření byla následně prováděcím rozhodnutím Rady (EU) 2020/1105 prodloužena do 30. června 2023 ([4]).

(3) Dopisem, který Komise zaevidovala dne 26. září 2022, požádala Itálie o povolení pokračovat v uplatňování zvláštního opatření do 31. prosince 2026. Dopisem, který Komise zaevidovala dne 8. května 2023, Itálie požádala, aby oblast působnosti zvláštního opatření byla od 1. července 2025 omezena na dodání zboží a poskytnutí služeb orgánům veřejné moci a některým společnostem kontrolovaným orgány veřejné moci.

(4) Komise dopisem ze dne 11. května 2023 předala v souladu s čl. 395 odst. 2 druhým pododstavcem směrnice 2006/112/ES žádost Itálie ostatním členským státům. Dopisem ze dne 12. května 2023 uvědomila Komise Itálii, že má k dispozici všechny údaje nezbytné k posouzení žádosti.

(5) Zvláštní opatření je součástí balíčku opatření, který Itálie zavedla s cílem bojovat proti daňovým podvodům a daňovým únikům. Tento balíček opatření, včetně povinnosti elektronické fakturace, která je povolena prováděcím rozhodnutím Rady (EU) 2018/593 ([5]), nahradil jiná kontrolní opatření a umožňuje italským správcům daně křížově ověřovat různé operace deklarované osobami povinnými k dani a monitorovat jejich platby DPH.

([1]) Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 217, 18.8.2015, s. 7.
([3]) Úř. věst. L 118, 6.5.2017, s. 17.
([4]) Úř. věst. L 242, 28.7.2020, s. 4.
([5]) Prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2018/593 ze dne 16. dubna 2018, kterým se Italské republice povoluje zavést zvláštní opatření odchylující se od článků 218 a 232 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 99, 19.4.2018, s. 14).

(6) Itálie má za to, že v kontextu balíčku zavedených opatření zkracuje povinná elektronická fakturace dobu, kterou daňové orgány potřebují k tomu, aby se dozvěděly o existenci potenciálního případu daňového podvodu či úniku. Itálie má nicméně rovněž za to, že při neexistenci mechanismu oddělených plateb, který byl zaveden zvláštním opatřením, by po provedení křížové kontroly mohlo být vymáhání splatné DPH od osob povinných k dani dopouštějících se daňových úniků nebo podvodů nemožné, protože by se tyto osoby povinné k dani mohly v mezičase dostat do platební neschopnosti. Mechanismus oddělených plateb jakožto opatření *ex ante* se totiž ukázal být vysoce účinným a doplňujícím povinnou elektronickou fakturaci, která je opatřením *ex post*.

(7) Itálie se opakovaně zavázala, že nebude usilovat o obnovení zvláštního opatření, jakmile bude plně proveden balíček opatření. Itálie se však domnívá, že vzhledem k účinnosti zvláštního opatření a jeho synergii s ostatními uplatňovanými opatřeními, zejména s povinností elektronické fakturace, by mělo být zvláštní opatření prodlouženo, aby se v Itálii omezil celkový schodek mezi očekávaným výnosem z DPH a skutečně vybranou částkou. Itálie nicméně v zájmu dodržení svého závazku postupně ukončit zvláštní opatření upravila svou žádost tak, aby od 1. července 2025 bylo z oblasti působnosti zvláštního opatření vyloučeno dodávání zboží a poskytování služeb společnostem kotovaným na burze, jež jsou zařazeny na index FTSE MIB. Tato lhůta umožní osobám povinným k dani, kterých se omezení rozsahu zvláštního opatření týká, provést příslušné provozní úpravy. Italskému správci daně současně umožní sledovat účinnost zvláštního opatření a náležitě vyhodnotit případná alternativní opatření.

(8) Jedním z dopadů zvláštního opatření je, že dodavatelé jakožto osoby povinné k dani nemohou započítat DPH placenou na vstupu oproti DPH obdržené z dodání zboží/poskytnutí služeb. Tito dodavatelé mohou být neustále v úvěrové pozici a mohli by potřebovat požádat daňové orgány o skutečné vrácení DPH zaplacené na vstupu. Podle informací, které Itálie předložila, mají osoby povinné k dani, které provádějí transakce, jež podléhají zvláštnímu opatření, v rozsahu přeplatku vyplývajícího z těchto transakcí nárok na přednostní vyplacení příslušných přeplatků DPH. Tato praxe znamená, že žádosti o vrácení daně související se zvláštním opatřením jsou vyřizovány přednostně, a to jak v průběhu předběžného šetření, tak při výplatě splatných částek při neprioritním vracení daně.

(9) Požadovaná další odchylka by měla být časově omezena, aby bylo možné posoudit, zda je zvláštní opatření přiměřené a účinné. Povolení uplatňovat zvláštní opatření by tedy mělo být prodlouženo do 30. června 2026. To by poskytlo dostatek času pro posouzení účinnosti opatření prováděných Itálií s cílem snížit daňové úniky v dotčených odvětvích.

(10) Pro zajištění nezbytných následných kroků v rámci zvláštního opatření, a zejména posouzení dopadu na vracení DPH osobám povinným k dani, na které se zvláštní opatření vztahuje, by Itálie měla mít povinnost předložit do září 2024 Komisi zprávu. Tato zpráva by se měla věnovat celkové situaci, a zejména průměrné době potřebné pro vrácení DPH osobám povinným k dani, a účinnosti zvláštního opatření a jakýchkoli jiných opatření prováděných Itálií s cílem snížit daňové úniky v dotčených odvětvích. Uvedená zpráva by měla rovněž obsahovat seznam těchto opatření společně s datem jejich vstupu v platnost.

(11) Zvláštní opatření je úměrné sledovaným cílům, protože je časově omezené a vztahuje se pouze na odvětví, která představují značná rizika, pokud jde o daňové úniky. Zvláštní opatření navíc nevyvolává riziko, že by se daňové úniky přesunuly do jiných odvětví nebo do jiných členských států.

(12) Zvláštní opatření nebude mít negativní vliv na celkovou výši daňových příjmů vybranou ve fázi konečné spotřeby a nebude mít žádný nepříznivý dopad na vlastní zdroje Unie pocházející z DPH.

(13) Aby bylo zajištěno, že bude dosaženo cílů sledovaných zvláštním opatřením, včetně nepřetržitého uplatňování zvláštního opatření, a byla poskytnuta právní jistota, pokud jde o zdaňovací období, je vhodné, aby bylo povolení k prodloužení platnosti zvláštního opatření uděleno s účinkem ode dne 1. července 2023. Vzhledem k tomu, že Itálie dne 26. září 2022 požádala o povolení i nadále uplatňovat zvláštní opatření a pokračovala v uplatňování právního režimu stanoveného ve svém vnitrostátním právu na základě prováděcího rozhodnutí (EU) 2017/784 ode dne 1. července 2023, jsou oprávněná očekávání dotčených osob řádně respektována.

(14) Prováděcí rozhodnutí (EU) 2017/784 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2017/784 se mění takto:

1) v článku 1 se zrušuje třetí odrážka;

2) v čl. 3 druhém pododstavci se datum „30. září 2021“ nahrazuje datem „30. září 2024“;

3) v článku 5 se datum „30. června 2023“ nahrazuje datem „30. června 2026“.

Článek 2

Toto rozhodnutí nabývá účinku dnem oznámení.

Ustanovení čl. 1 bodu 1 se však použije ode dne 1. července 2025.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno Italské republice.

V Bruselu dne 25. července 2023.

Za Radu
předseda
L. PLANAS PUCHADES